

Septembrie

OMEGA

Mă simt de plumb,
Căutând rute noi, Columb...
Floare albastră, floare albastră,
Unde-i poezia noastră?

Distrus-am lacustra, în adâncuri acum
Fiare vechi e mașina, că prea mult vrum.
Când văd că toate-s deșarte, de ce continui să iubesc limbă de șarpe?
Inima de gheață continuă să crape, voi exploda în orice clipită, nu-i de mirare că nu-i nimeni pe-
aproape...

Pasărea cu clonț de rubin continuă să ciugulească tot ce încerc să devin
Nesfârșitul chin, flori de mucigai crescute cu sânge și vin,
Am să revin, sara pe deal, deși caietul e plin,
Lacul meu de foc, scăldam-aș iar în gânduri, dar simt că nu mai am loc...

Ce n-aș da pentru o revedere?
"Ce te legeni?" De dor și durere...
Ghidat de lună, mai o lună, dar ce-i o lună?
Somnoroase păsărele, noapte bună!